

sig den lagt. Og hvad nu den anden Betragtning angaaer: Hensynet til den naturlige Forbindelse med de øvrige Dele af Landet, navnlig med de øvrige Jernbaner, da skønner jeg ikke rettere, naar vi stille os Forholdene klart for Die, saaledes, som de i Virkeligheden ere, end at det da er den Bane, der her er foreslaaet, som maa siges i saa Henseende inarest at fyldestgjøre den ærede Landstingsmands Fordring — jeg siger inarest; thi vi kunne ikke ved en enkelt Bane i en enkelt Provinds med eet Trykslag tilveiebringe Baner i andre Provindser; hvor der i en anden Provinds ikke forud er Tilslutningsbaner, kan man ikke umiddelbart fremkalde dem; men netop naar vi skulle tale om en Længdebane, synes det at være den Betragtning, som først fremstiller sig: Hvortil skal denne Længdebane slutte sig? Den ærede Landstingsmand tænker sig — det er bestandig kun en Tanke; det maa jeg bede det ærede Thing vel erindre — en Jernbane til den slesvigiske Grændse; men er der en Jernbane? — Den ærede Landstingsmand tænker sig en stor og god Havn paa Jyllands Vestkyst, hvortil denne Længdebane skulde gaae; men hvor er denne Havn? — Det er netop Forfjellen mellem den her foreslaaede Tværbane og den ubestemte Længdebane, som den ærede Landstingsmand foreslaaer, at det ene er et Brudstykke, som fordrer nødvendige Forudsætninger og nødvendige Tilslutningspunkter, medens den Bane, her er foreslaaet, er en Heelhed, er en heeltøbt Tanke, der kan gjenføres som en Heelhed og i rigt Maal vil komme til at gavne de Egne af Landet og alle de tilgrændsende Egne, hvorigjennem Banen vil komme til at gaae, og idet den gaaer fra Aarhus, der aabenbart er Jyllands betydeligste Havn, vil Jylland derfor i flere Retninger blive knyttet til de andre Dele af det danske Rige. — Naar den ærede Landstingsmand her anstillede en Sammenligning med Sjælland, saa vil jeg netop her spørge, hvorledes Nogen kan ville sammenligne Næstved i Sjælland med Aarhus's og Randers's Stilling i Jylland. Det kan dog ikke være Ordet „Tværbane“ eller „Skræbane“ som skal afgive Sammenligningspunktet, men Stædernes Beliggenhed. Kan Nogen tvivle om, naar man

paa Sjælland vil tage Sammenligningspunkter for Aarhus og Randers, at det da vel i alt Fald maatte være Kjøbenhavn og Helsingør; men Ingen kan dog ville gaae ned til Næstved eller Bordingborg. — Det er fra selve Banens eget Standpunkt, om jeg saa maa sige, de væsentligste Bemærkninger, som jeg troer ville være tilstrækkelige til at møde den ærede Landstingsmands Uttringer. Men et meget væsentligt Punkt er naturligvis det, som den ærede Landstingsmand samtidigt fremhævede, det er den finansielle Side af Sagen. Nu maa jeg vel bede bemærket, at man ikke kan sammenligne en Tværbane som er et Hele for sig, med en Stump, med et Stykke af en Længdebane. Naar disse Tanker naturligen skulle sammenlignes, saa maae vi tænke os begge Baner stillede ligeoverfor hinanden som to samlede, virkelig gennemførte Baner. Hvorledes den ærede Landstingsmand nu vil kunne troe, at det kunde forsvares at anvende meget betydelige Opofferelser fra Finansernes Side aldeles usikkert, aldeles ubestemt, aldeles planløst, om jeg saa maa sige, for at faae et Stykke fra den slesvigiske Grændse til Viborg uden nogensomhelst nærmere Forudsætning, uden nogensomhelst nærmere Plan med Hensyn til Tilslutningen sydfra eller nordfra, det tilstaaer jeg er mig aldeles usatteligt. Vi maae vel huske paa, at overalt, hvor Længdebane-spørgsmaalet har været bragt frem, har det været bragt frem under visse bestemte Forudsætninger; det har været bragt frem støttet til visse Tilbud virkelige eller formeentlige, sande Tilbud, eller indbildte Forudsætninger om Tilbud, men Tilbud om Baneanlægget med en begrændset Understøttelse. Det har altid været forudsat, at der skulde komme en virkelig sammenhængende Længdebane og ikke et Længdestykke, og paa saadanne Vilkaar, under saadanne finansielle Betingelser, at Tilbudet holdtes inden snevne Grændser; men vi maae dog alle vide, at hvad enten der tidligere har været Leilighed til paa den Maade at realisere Længdebaneanken eller ikke, ligger den ikke for her; om den har kunnet gribes tidligere, nytter det ikke længere at tale om; det er aldeles vist, at for Dieblirket, under denne Sag, er hele denne Tanke — for at